

УДК 35:339.923(4)ЄС

DOI: <https://doi.org/10.31470/2786-6246-2025-11-161-169>

Чумакова Ганна, кандидат наук з державного управління (PhD), доцент кафедри публічного управління та адміністрування Одеського національного технологічного університету

Chumakova Hanna, candidate of sciences in public administration (PhD), associate professor of the Department of public management and administration at Odesa National University of Technology

✉ chumakova_3@ukr.netORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-4134-8209>

ПОЛІТИКА ЗГУРТУВАННЯ ЄС: СТРАТЕГІЧНА ІНВЕСТИЦІЯ В МИР

EU COHESION POLICY: STRATEGIC INVESTMENT IN PEACE

Анотація. Політика згуртування Європейського Союзу (ЄС) є ключовим механізмом регіонального розвитку, спрямованим на зменшення соціально-економічних диспропорцій між країнами та регіонами. Вона відіграє визначальну роль у формуванні стабільного та процвітаючого європейського простору, виходячи далеко за межі суто економічного виміру. Як стратегічна інвестиція в мир, політика згуртування сприяє соціальній згуртованості, безпеці та ефективному публічному управлінню в Європі.

Дослідження доводить, що інвестиції у розвиток регіональної інфраструктури, підтримку малого та середнього бізнесу, соціальну інтеграцію, освіту та підвищення інституційної спроможності держав-членів сприяють зміцненню демократичних інститутів, зниженню соціальної напруги та попередженню конфліктів. Особливу увагу приділено впливу політики згуртування на міграційну політику, зокрема заходам з інтеграції мігрантів, зменшенню економічних та соціальних стимулів до нерегульованої міграції, а також створенню сприятливих умов для повернення біженців та вимушено переміщених осіб.

Аналіз механізмів реалізації політики згуртування, зокрема Європейського фонду регіонального розвитку (ERDF), Фонду згуртування (Cohesion Fund) та ін., свідчить про їхню критичну роль у підтримці регіонального розвитку, забезпеченні ефективного публічного управління, посиленні інноваційного потенціалу та адаптації менш розвинених регіонів до єдиних стандартів ЄС. Особливий акцент зроблено на значенні цієї політики для країн-кандидатів, зокрема України. Враховуючи сучасні геополітичні виклики, включаючи військову агресію росії та необхідність післявоєнної відбудови, залучення механізмів політики згуртування може стати одним із ключових інструментів стабілізації економіки, відновлення публічного управління та інтеграції України до ЄС.

Результати дослідження підтверджують, що політика згуртування виконує не лише економічну, а й безпекову функцію, виступаючи інструментом превентивної дипломатії. Її стратегічний вплив полягає у формуванні довготривалого миру, оскільки вона сприяє вирівнюванню рівня добробуту між регіонами, усуває передумови соціальних заворушень та підвищує довіру до європейських інституцій.

Ключові слова: політика згуртування, Європейський Союз, мир, стратегічні інвестиції, регіональний розвиток, соціальна стабільність, євроінтеграція, публічне управління.

Abstract. The cohesion policy of the European Union (EU) is a key mechanism of regional development aimed at reducing socio-economic disparities between countries and regions. It plays a decisive role in the formation of a stable and prosperous European space, going far beyond the purely

economic dimension. As a strategic investment in peace, cohesion policies promote social cohesion, security, and effective public administration in Europe.

The study proves that investments in the development of regional infrastructure, support for small and medium-sized businesses, social integration, education, and increasing the institutional capacity of member states contribute to strengthening democratic institutions, reducing social tension, and preventing conflicts. Particular attention is paid to the impact of cohesion policy on migration policy, in particular, to measures to integrate migrants, to reduce economic and social incentives for unregulated migration, as well as to create favorable conditions for the return of refugees and forcibly displaced persons.

An analysis of the mechanisms for implementing cohesion policies, in particular the European Regional Development Fund (ERDF) and the Cohesion Fund (Cohesion Fund), shows their critical role in supporting regional development, ensuring effective public administration, strengthening innovation potential and adapting less developed regions to common EU standards. Particular emphasis is placed on the importance of this policy for candidate countries, in particular Ukraine. Given the current geopolitical challenges, including Russia's military aggression and the need for post-war reconstruction, the involvement of cohesion policy mechanisms can become one of the key tools for stabilizing the economy, restoring public administration, and integrating Ukraine into the EU.

The results of the study confirm that the cohesion policy performs not only an economic but also a security function, acting as an instrument of preventive diplomacy. Its strategic impact lies in the formation of long-term peace, as it helps to equalize the level of well-being between regions, eliminates the prerequisites of social unrest, and increases confidence in European institutions.

Keywords: cohesion policy, European Union, peace, strategic investments, regional development, social stability, European integration, public administration.

Постановка проблеми. Зважаючи на сучасні виклики, включаючи міграційні кризи, геополітичну нестабільність, загрози демократичним інститутам та військову агресію Росії проти України, політика згуртування ЄС стає не лише інструментом економічного вирівнювання, а й механізмом підтримки миру. Її вплив простягається на формування спільних цінностей, збереження європейської ідентичності та забезпечення безпеки в усьому регіоні. Однак постає низка питань щодо адаптації цієї політики до нових реалій. Зокрема, як ЄС може ефективно використовувати свої інструменти згуртування для стабілізації країн, що перебувають у кризі, таких як Україна? Як можна вдосконалити механізми регіонального розвитку, щоб зменшити соціальні та економічні передумови для конфліктів? Відповіді на ці питання визначають актуальність дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукові дослідження політики згуртування ЄС зосереджуються на її впливі на соціально-економічний розвиток, інтеграцію мігрантів та боротьбу з нерівністю. Зокрема, у роботах Bachtler & Mendez (2022) [1] аналізується еволюція регіональної політики ЄС та її адаптація до нових викликів. Дослідники відзначають, що політика згуртування відіграє вирішальну роль у стабільності Союзу, але потребує модернізації з урахуванням безпекових аспектів. Дослідження Faludi (2021) висвітлює питання територіальної згуртованості як засобу попередження конфліктів, особливо у прикордонних регіонах. У його роботі наголошується, що регіональні фонди ЄС сприяють соціальній інтеграції та зменшенню напруги, але не завжди ефективно координуються з безпековими ініціативами. Дослідження A. Pandiloska Jurak (2024) [2] сприяє розумінню та реагуванню на ключові глобальні європейські виклики, такі як демографічні зміни; цифровізація суспільства; екологічні виклики; інклюзія та громадянство; інвестиції, реформи та управління; технологічні зміни та майбутнє праці. Однак у наявних дослідженнях недостатньо розкрито питання

ролі політики згуртування як інструменту забезпечення миру та безпеки, особливо в умовах воєнного конфлікту в Україні. Крім того, бракує комплексного аналізу потенціалу цієї політики у контексті післявоєнної відбудови та інтеграції нових країн-кандидатів до ЄС.

Метою дослідження є аналіз політики згуртування ЄС як стратегічного інструменту не лише економічного розвитку, а й забезпечення стабільності та миру.

Виклад основного матеріалу дослідження. Політика згуртування ЄС реалізується через спеціальні фонди: Європейський фонд регіонального розвитку (ERDF), Фонд згуртування (Cohesion Fund), Європейський соціальний фонд+ (ESF+), Фонд справедливого переходу (JTF), Фонд солідарності Європейського Союзу (ФЕСС) тощо.

Європейський фонд регіонального розвитку (ЄФРР) [3] є ключовим інструментом політики згуртування ЄС, спрямованим на посилення економічної, соціальної та територіальної єдності шляхом усунення регіональних диспропорцій. Фінансування ЄФРР здійснюється у партнерстві між Європейською комісією та національними й регіональними органами влади, які обирають та адмініструють відповідні проекти.

Впродовж 2021–2027 рр. ЄФРР фокусується на таких стратегічних напрямках:

- конкурентоспроможність та інновації – підтримка малого та середнього бізнесу, цифровізації та технологічного розвитку;
- екологічна сталість – фінансування заходів з переходу до низьковуглецевої економіки;
- мобільність та зв'язок – інвестиції в транспортну та цифрову інфраструктуру;
- соціальна згуртованість – підтримка зайнятості, освіти, охорони здоров'я та культурних ініціатив;
- локальний розвиток – стимулювання сталого міського розвитку через місцеві партнерства.

Фонд застосовує механізм тематичної концентрації, що передбачає обов'язкове спрямування 30% фінансування на цілі, пов'язані з кліматичною політикою. Водночас частка коштів на інновації та екологічну сталість варіюється залежно від рівня розвитку регіону: більш розвинені регіони зобов'язані спрямовувати 85% фінансування на ці сфери, тоді як менш розвинені – не менше 25%. Таким чином, ЄФРР є важливим механізмом зміцнення стійкості регіонів, стимулювання сталого зростання та створення умов для соціальної згуртованості в ЄС.

Фонд згуртованості ЄС [4] є важливим фінансовим інструментом, спрямованим на підтримку економічної, соціальної та територіальної згуртованості держав-членів, чий валовий національний дохід на душу населення становить менше 90% від середнього показника по ЄС. Його основною метою є зменшення регіональних диспропорцій та сприяння стабільному розвитку менш розвинених країн Союзу.

У період 2021–2027 рр. Фонд згуртованості охоплює такі країни: Болгарія, Чехія, Естонія, Греція, Хорватія, Кіпр, Латвія, Литва, Угорщина, Мальта, Польща, Португалія, Румунія, Словаччина та Словенія. Його фінансова підтримка зосереджена на двох ключових напрямках:

- екологічна стійкість – інвестиції у проекти, спрямовані на охорону навколишнього середовища та досягнення кліматичних цілей.

Передбачено, що не менше 37% загального бюджету фонду буде спрямовано на боротьбу зі зміною клімату;

- розвиток транспортної інфраструктури – підтримка будівництва та модернізації об'єктів у межах транс'європейської транспортної мережі (TEN-T), що сприяє економічному розвитку та інтеграції регіонів.

Фінансування Фонду згуртованості здійснюється на основі принципу спільної відповідальності між Європейською комісією та урядами країн-реципієнтів. Держави-члени самостійно визначають пріоритетні проекти, які підлягають фінансуванню, та несуть відповідальність за їх реалізацію. Таким чином, Фонд згуртованості відіграє стратегічну роль у досягненні регіональної рівності, підвищенні конкурентоспроможності країн-членів та формуванні стійкої європейської економіки.

Європейський соціальний фонд плюс (ESF+) [5] є основним фінансовим механізмом Європейського Союзу для підтримки соціально-економічного розвитку держав-членів через інвестиції у людський капітал. Основним завданням фонду є реалізація положень *Європейської хартії соціальних прав*, що спрямована на зміцнення соціальної згуртованості, підвищення рівня зайнятості, розвиток освіти та професійної підготовки. Загальний бюджет ESF+ на період 2021–2027 рр. становить 142,7 млрд євро, що дозволяє забезпечити комплексну підтримку в сфері зайнятості, боротьби з бідністю, освіти та соціальної інтеграції. Особливу увагу фонд приділяє подоланню негативних наслідків пандемії COVID-19, яка спричинила значне зростання рівня безробіття, соціальної нерівності та загострила проблеми доступу до якісної освіти та медичних послуг.

ESF+ об'єднує чотири фонди, які раніше функціонували окремо в рамках програмного періоду 2014–2020 рр.: Європейський соціальний фонд (ESF) – основний інструмент фінансування програм зайнятості та професійної підготовки; Фонд європейської допомоги найбільш знедоленим (FEAD) – надання соціальної підтримки вразливим категоріям населення; Ініціатива зайнятості молоді (YEI) – програми підтримки працевлаштування молоді; Європейська програма зайнятості та соціальних інновацій (EaSI) – ініціативи для зміцнення соціального підприємництва та розвитку ринку праці. Управління фондом здійснюється на основі спільного управління між державами-членами та Європейською комісією. Основна частина бюджету (95,1 млрд євро) спрямовується на реалізацію програм у державах-членах, а додатково 762 млн євро передбачено для фінансування ініціатив у сфері зайнятості та соціальних інновацій (EaSI). Фонд виконує стратегічну функцію у забезпеченні соціальної згуртованості та скороченні нерівності між регіонами ЄС.

Фонд справедливого переходу (JTF) [6] є новим інструментом Політики згуртованості на 2021–2027 рр. у контексті Європейської зеленої угоди з метою досягнення кліматичної нейтральності ЄС до 2050 р. JTF підтримує території, які найбільше постраждали від переходу до кліматичної нейтральності, щоб уникнути зростання регіональної нерівності, відповідно до мети політики згуртованості ЄС щодо зменшення регіональної невідповідності та вирішення структурних змін у ЄС.

Фонд солідарності Європейського Союзу – EU Solidarity Fund – (ФЕСС) [7] підтримує країни-члени ЄС і країни-кандидати, пропонуючи фінансову підтримку після сильних природних катаклізмів, а з 2020 р. – серйозних надзвичайних ситуацій у сфері охорони здоров'я.

У 2021–2027 рр. кошти ЄС, виділені на політику згуртованості, становлять 392 мільярди євро. Завдяки національному співфінансуванню для фінансування програм у регіонах і країнах ЄС буде доступно близько півтрильйона євро. Кошти з ЄФРР та ЄСФ+ розподіляються на три категорії регіонів (менш розвинені, більш розвинені, перехідні), деякі країни користуються коштами Фонду згуртованості, деякі регіони з особливими потребами отримують цільове фінансування (найвіддаленіші регіони і малонаселені), і всі країни отримують підтримку (рис.1).

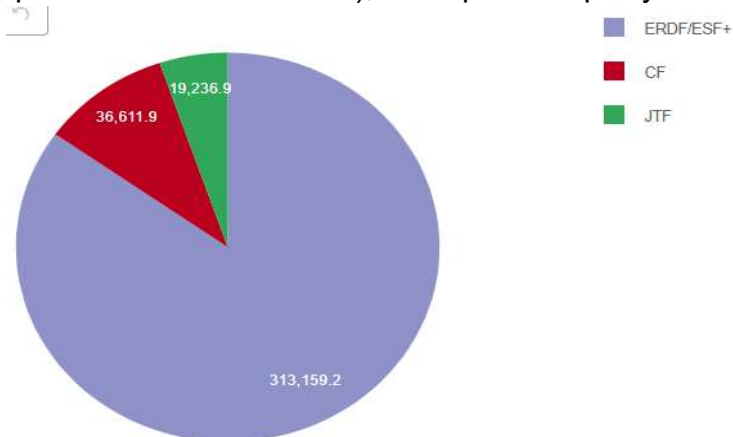

Рис.1. Загальний запланований бюджет згуртованості ЄС (сума в млн Євро) на 2021–2027 рр. [8]

Особливо важливим є Механізм передвступної допомоги (IPA III), що підтримує країни-кандидати на вступ до ЄС, зокрема Україну [9]. IPA – це унікальна програма, яка підтримує бенефіціарів в їхніх амбітних політичних та економічних реформах, а також у їх поступовому узгодженні з правилами, стандартами, політикою та практикою Європейського Союзу на шляху до членства в ЄС. Він сприяє реформам у країнах-кандидатах і потенційних кандидатах через поєднання фінансової допомоги та політичного діалогу, готуючи їх до прав і обов'язків, які приходять із членством в ЄС. У 2023 р. 43,1% виплат IPA II було спрямовано на заходи в соціальній інфраструктурі та послугах, а 13,1% – на багатосекторні заходи.

Політика згуртування Європейського Союзу відіграє ключову роль у формуванні ефективних механізмів інтеграції мігрантів, мінімізації соціально-економічних факторів, що стимулюють нерегульовану міграцію, та створенні умов для повернення біженців і внутрішньо переміщених осіб (ВПО). У сучасних умовах, коли країни ЄС стикаються з багатошаровими викликами міграційної кризи, інструменти політики згуртування забезпечують стабільність у сфері управління міграційними потоками та сприяють соціальній згуртованості.

Європейський соціальний фонд плюс (ESF+) та Європейський фонд регіонального розвитку (ЄФРР) є основними фінансовими інструментами, що підтримують інтеграційні програми для мігрантів. Наприклад, у Німеччині за рахунок коштів ESF+ фінансується програма «*Integration durch Qualifizierung*» («Інтеграція через кваліфікацію»), яка надає мігрантам доступ до професійного навчання, курсів німецької мови та соціальних послуг. Подібні ініціативи реалізуються у Франції, де через програму «*Contrat d'Intégration Républicain*» (CIR) новоприбулі мігранти отримують можливість вивчення мови та професійного адаптаційного супроводу. У Швеції діє програма «*Swedish Introduction Program*», що фінансується за рахунок ЄФРР та ESF+ і включає заходи з працевлаштування мігрантів, надання субсидій для створення малого бізнесу та соціальну інтеграцію. Впровадження таких ініціатив дозволяє

підвищити рівень зайнятості мігрантів та сприяти їхній інтеграції в економічне життя країн-членів ЄС.

Політика згуртування також спрямована на зменшення економічних та соціальних факторів, що сприяють нерегульованій міграції. Для цього використовуються механізми фінансової підтримки країн походження мігрантів, зокрема в рамках *Інструменту сусідства, розвитку та міжнародного співробітництва (NDICI – Global Europe)*. Наприклад, ЄС реалізує програму «*Emergency Trust Fund for Africa*», яка спрямована на стимулювання економічного розвитку та створення робочих місць у країнах Північної Африки та Близького Сходу, з яких походить значна частина нелегальних мігрантів. Такі ініціативи покликані зменшити потоки нелегальної міграції до ЄС, забезпечуючи альтернативні можливості для економічної самореалізації на батьківщині. Крім того, держави-члени активно використовують кошти політики згуртування для зміцнення кордонів та удосконалення системи реєстрації шукачів притулку. Наприклад, у Греції та Італії за рахунок Європейського фонду згуртування створено сучасні центри прийому та обробки запитів на міжнародний захист, що дозволяє зменшити навантаження на національні бюджети та забезпечити більш ефективний контроль міграційних потоків.

Окремим аспектом політики згуртування є створення сприятливих умов для повернення біженців та внутрішньо переміщених осіб, особливо у контексті воєнних конфліктів. Яскравим прикладом є Фонд солідарності ЄС, який використовується для фінансування заходів із відбудови інфраструктури у країнах, що постраждали від військових дій.

У контексті України важливу роль відіграє ініціатива «*RebuildUkraine*» [10], яка передбачає залучення коштів ЄС для відновлення житлової, соціальної, медичної та економічної інфраструктури, що дозволить українським біженцям безпечно повернутися додому. Окрім цього, ЄС реалізує спеціальні програми підтримки українців, що отримали тимчасовий захист у країнах Союзу. Наприклад, у Польщі діє програма «*Fundusz Azylu, Migracji i Integracji*» (FAMI), яка спрямована на соціальну інтеграцію біженців, але також передбачає підтримку їхнього повернення у разі стабілізації ситуації в Україні.

ЄС визнає необхідність масштабних глобальних фінансових зусиль для післявоєнної відбудови України. Основними цілями цієї ініціативи є: відновлення інфраструктури та економіки; побудова демократичної, інноваційної та конкурентоспроможної держави; інтеграція України до європейської економічної та політичної системи. Для координації відбудови створена «Платформа реконструкції України» [11] під керівництвом Європейської комісії та уряду України. Ця структура відповідає за затвердження стратегічного Плану реконструкції «*RebuildUkraine*», визначення пріоритетних сфер фінансування та контроль за реалізацією проєктів. Фінансування плану передбачатиме поєднання грантів і позик, що надаватимуться через спеціально створений механізм. Особливу увагу буде приділено: реформуванню публічного управління та посиленню верховенства права; боротьбі з корупцією; зеленій трансформації відповідно до кліматичних та екологічних стандартів ЄС; цифровізації економіки та розвитку сучасної інфраструктури.

ЄС розглядає кілька варіантів фінансування плану відбудови України. Серед них: додаткові внески держав-членів ЄС, участь третіх країн, перегляд багаторічної фінансової програми ЄС, залучення приватних інвестицій та міжнародних фінансових установ. З огляду на масштаб майбутніх витрат, ЄС також розглядає можливість випуску спільних облігацій, що дозволить залучити

значні кошти для підтримки України. В свою чергу, Україна, як країна-кандидат, може скористатися фінансовими інструментами ЄС для післявоєнного відновлення. Пріоритетними напрямками є: відновлення інфраструктури та підтримка бізнесу в деокупованих регіонах; соціальна реінтеграція внутрішньо переміщених осіб; зміцнення місцевого самоврядування через регіональні програми ЄС.

Політика згуртування сприяє не лише відновленню інфраструктури, а й реформуванню державного управління, що є критично важливим для України у процесі її наближення до стандартів ЄС. Державні інституції потребують удосконалення в таких сферах, як прозорість управління, боротьба з корупцією та цифровізація послуг. Фінансування за рахунок *Європейського соціального фонду плюс (ESF+)* може бути використане для реалізації програм підвищення кваліфікації державних службовців, розвитку місцевого самоврядування та впровадження європейських стандартів адміністрування. Наприклад, країни Центральної та Східної Європи, які вступали до ЄС у 2004–2007 рр., активно використовували цей фонд для розбудови публічного сектору. У Польщі завдяки ESF+ була реалізована програма *KAPITAŁ LUDZKI*, спрямована на навчання службовців та модернізацію механізмів управління.

В Україні, де існує значна різниця між рівнем розвитку різних областей, застосування підходів ЄС дозволить вирівняти можливості для розвитку регіонів. Зокрема, *Європейський фонд регіонального розвитку* може бути задіяний для фінансування інноваційних проєктів та розвитку малого й середнього бізнесу. Подібна практика вже застосовувалася в країнах Балтії та Вишеградської четвірки, де кошти ЄФРР були спрямовані на створення технологічних парків, розвиток стартапів та підтримку агропромислового сектору. У контексті України реалізація таких програм особливо актуальна для постраждалих від війни регіонів, зокрема Донеччини, Луганщини, Херсонщини та Запорізької області. Створення сприятливих умов для підприємництва та залучення інвестицій дозволить цим регіонам швидше відновитися та інтегруватися в європейську економіку.

Політика згуртування Європейського Союзу виконує не лише економічну, а й безпекову функцію, виступаючи ефективним інструментом превентивної дипломатії. Її стратегічне значення полягає у забезпеченні соціальної стабільності та запобіганні конфліктам шляхом вирівнювання рівня добробуту між регіонами, що знижує ризики соціальних заворушень і політичної нестабільності. Завдяки фінансовим механізмам, таким як Європейський фонд регіонального розвитку та Фонд згуртування, відбувається підтримка регіонів із низьким рівнем економічного розвитку, що сприяє соціальній інтеграції, зміцненню демократичних інституцій та підвищенню довіри до європейських структур. Таким чином, політика згуртування відіграє важливу роль у формуванні довготривалого миру, створюючи умови для стійкого розвитку, зміцнення міжрегіональної співпраці та підвищення рівня соціальної згуртованості в межах ЄС.

Висновки. Політика згуртування Європейського Союзу є ключовим елементом стратегії соціально-економічного розвитку, який сприяє зменшенню регіональних диспропорцій, забезпеченню сталого економічного зростання та підвищенню рівня соціальної згуртованості. Аналіз механізмів реалізації цієї політики свідчить про її комплексний вплив на регіональний розвиток, зокрема через фінансування інфраструктурних проєктів, стимулювання малого та середнього бізнесу, підтримку освіти, інновацій та інституційної спроможності держав-членів. Важливою складовою політики згуртування є її вплив на

управління міграційними процесами, що дозволяє мінімізувати соціальні ризики, пов'язані з нерегульованою міграцією, та створювати умови для інтеграції мігрантів у суспільство. Дослідження підтвердило, що політика згуртування відіграє не лише економічну, а й безпекову функцію, сприяючи стабілізації політичної ситуації та запобіганню соціальним кризам. Залучення фінансових механізмів, таких як Європейський фонд регіонального розвитку та Фонд згуртування, дозволяє адаптувати менш розвинені регіони до єдиних стандартів ЄС, що в довгостроковій перспективі сприяє гармонійному розвитку Союзу. Особливе значення ця політика має для країн-кандидатів, зокрема України, яка в умовах післявоєнного відновлення може використати інструменти політики згуртування для стабілізації економіки, реформування системи публічного управління та забезпечення сталого розвитку. Таким чином, політика згуртування є стратегічною інвестицією в мир, оскільки сприяє зменшенню соціально-економічних розривів, посиленню демократичних інституцій та підвищенню рівня довіри до європейських інституцій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Bachtler J., Mendez C. The quality of government and administrative performance: explaining Cohesion Policy compliance, absorption and achievements across EU regions. 2022. URL: https://www.researchgate.net/publication/387345610_The_Effectiveness_of_European_Union_Regional_Policies_-_A_Longitudinal_Review (дата звернення: 02.02.2025).
2. Pandiloska Jurak A. The Effectiveness of European Union Regional Policies - A Longitudinal Review. 2024. URL: <https://link.springer.com/article/10.1007/s12345-024-00012-3> (дата звернення: 02.02.2025).
3. European Regional Development Fund. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/erdf_en (дата звернення: 02.02.2025).
4. Cohesion Fund. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/cohesion-fund_en (дата звернення: 02.02.2025).
5. European Social Fund Plus. Retrieved from <https://european-social-fund-plus.ec.europa.eu/en> (дата звернення: 02.02.2025).
6. Just Transition Fund. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/just-transition-fund_en (дата звернення: 02.02.2025).
7. EU Solidarity Fund. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/solidarity-fund_en (дата звернення: 02.02.2025).
8. Available budget of Cohesion Policy 2021-2027. URL: https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/available-budget_en (дата звернення: 02.02.2025).
9. Instrument for Pre-accession Assistance (IPA) III — Performance. URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/performance-and-reporting/programme-performance-statements/instrument-pre-accession-assistance-ipa-iii-performance_en (дата звернення: 02.02.2025).
10. Rebuild Ukraine. URL: <https://rebuildukraine-health.in.ua> (дата звернення: 02.02.2025).
11. Ukraine Donor Platform confirms continued strong support for Ukraine's recovery and reconstruction. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/news/ukraine-donor-platform-confirms-continued-strong-support-ukraines-recovery-and-reconstruction-2025-01-14_en (дата звернення: 02.02.2025).

REFERENCES

1. Bachtler, J., & Mendez, C. (2022). The quality of government and administrative performance: explaining Cohesion Policy compliance, absorption and achievements across EU regions. *www.researchgate.net*. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/387345610_The_Effectiveness_of_European_Union_Regional_Policies_-_A_Longitudinal_Review [in English].

2. Pandiloska Jurak, A. (2024). The Effectiveness of European Union Regional Policies – A Longitudinal Review. *link.springer.com*. Retrieved from <https://link.springer.com/article/10.1007/s12345-024-00012-3> [in English].
3. European Regional Development Fund. (n.d.) *ec.europa.eu*. Retrieved from https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/erdf_en [in English].
4. Cohesion Fund. (n.d.) *ec.europa.eu*. Retrieved from https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/cohesion-fund_en [in English].
5. European Social Fund Plus. (n.d.) <https://european-social-fund-plus.ec.europa.eu>. Retrieved from <https://european-social-fund-plus.ec.europa.eu/en> [in English].
6. Just Transition Fund. (n.d.) *ec.europa.eu*. Retrieved from https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/just-transition-fund_en [in English].
7. EU Solidarity Fund. (n.d.) *ec.europa.eu*. Retrieved from https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/solidarity-fund_en [in English].
8. Available budget of Cohesion Policy 2021-2027. *ec.europa.eu*. Retrieved from https://ec.europa.eu/regional_policy/funding/available-budget_en [in English].
9. Instrument for Pre-accession Assistance (IPA) III — Performance. (n.d.) *commission.europa.eu*. Retrieved from https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/performance-and-reporting/programme-performance-statements/instrument-pre-accession-assistance-ipa-iii-performance_en [in English].
10. Rebuild Ukraine. (n.d.). *rebuildukraine-health.in.ua*. Retrieved from <https://rebuildukraine-health.in.ua> [in English].
11. Ukraine Donor Platform confirms continued strong support for Ukraine's recovery and reconstruction. (n.d.). *enlargement.ec.europa.eu*. Retrieved from https://enlargement.ec.europa.eu/news/ukraine-donor-platform-confirms-continued-strong-support-ukraines-recovery-and-reconstruction-2025-01-14_en [in English].

Подано до редакції 03.02.25 р.
Прийнято до друку 05.03.25 р.